

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłal,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoj mócný
Lubosé ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Čerstwośé da.

Njeh ty spěwał
Swěrnje džěłal
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njeh dl křmar a
Žiwnośé je.
Žiwa woda,
Kř Bóh poda,
Wokřew će. F.

• Sserbske njedźeliske lopjeno. •

Budyschin

10. hawrleje 1927

Bautzen

Čištoč a nakład Ssmoleriej křibiczišczerneje a křiharnje nap. družst. i wobm. ruk. w Budyschinje.
Wulhadža kóždu kóbotu a ptačzi bčrtlětnje 78 stotach pjenježkow.

Palmarum.

Mark. 11, 1—10.

Pšched něšto čažom běše w čažopikach a tež hewat čitacz, so běše so wot wěsteje strony postajil zły tydžeń, w kotrymž dyrbiachu so wšchudžom pšchednosčki džeržecz k nawabjenju, so bndhu čłowjekojo i zyrkwoje wustupili, a so bndhu kwoje žiwjenje dale wjedli bjes Boha, bjes Khrystuša, bjes wěrn. Hišcže njeje snate, hač je jich wjele abo mało, kiž su so tak dali wotstronicz wot Boha. Ale to wěmy, hdyž je tež tuto hibanje daloko wróczjo woštało pšched tym, šchož su jeho wjednižy woczatowali, hdyž tež křischimy, so je wjele i tych, kiž běchu i zyrkwoje wustupili, so sažo k njej wrócziko, dha je tola tuto hibanje křutne a srudne snamjo naskeho čaža. A su kwojbn, kiž su wotpoložile wšchón křesćizjanski ras, a je došč tajkich džecz, kiž horjerostu bjes toho, wot kotrehož pšchidže nam móž dobnječa tež pod křizjom.

A tola njemóžemy so tomu po prawym džiwacz. Hižo wot čaža, w kotrymž je Jesuž był na semi a je sapočzał twaricz kwoje kralestwo, je wón był tón, na kotrymž su so rosudžili duchojo; a je wón był jenym móž a dobnječa, dha je był druhim pohórščenje a kamjeń nastorka. Hišcže dženska steji blisko tomu Hosiána to křizuj jeho.

Pod tajkim Hosiána čehnje Jesuž horje do Jerusalema. S nim čehnjemy my! Naske kłowo njeh naž wabi, so pruhowacz, kał stejimy kami k tutomu Jesužej. Dha hladajmy:

Kał Jesuž nuts čehnje pohledni ras do Jerusalema, a kał wón nuts čehnje tež hišcže dženska k nam.

Jesuž čehnje pohledni ras nuts do Jerusalema. Widzi- my sahorjenje a wjele luda, kiž Mešiaša pšchewodža na tutym puczju. Jesuž pak wě, šcho budže so tam stacz. Swojim wuczobnikam je wón powědal wo tym, kał budže so we Jerusaleme wšcho dopjelnicz, šchož je wo nim wěšcžene, a so budže tam dyrbiecz napokledk čerpicz křmjerč. Šchož je prajil wšchšchi měšnik Kaiphas: Děpje nam je, so jedyn čłowjek wumrije sa lud, hdyžli i oby zły lud sahinyl — to dyrbi so stacz, hdyž tež w hinajškej myšli, hač je Kaiphas to měnil. Jedyn sa wšchittich, so by pšchihotował wšchittim pucz k šbóžnošczi. Tak čehnje Jesuž do wěsteje křmjerče. Hdžež dže wo dušce čłowjekow, tam jeho njemóže niczo a nihtón horjedžeržecz, kamo niz Pětr, kiž po tym, so běše Jesuž wuczobnikam rěčal wo kwojim čerpcjenju, jeho wša k šebi a wrješnu na njeho a džeske: Bóh cze swarnuj, to so czi stacz njebudže.

Někotrny ras je Jesuž hižo był w Jerusaleme, a kóždy ras je to bylo něšto wošebite. Tam, hdyž jeho starskej jeho pšchinješchtaj jako małe džeczjo do templa k pšchedstajenju, hdžež Simeon a Hanna so wješelišchtaj dopjelnenja křubjenjow. Abó jako dwanaćelětny, hdžež so džiwachu pšchma- wučeni jeho mudrosče a wotmošwow. Ale tutón ras pšchihotuje wón kwoj pšchitřhad křwjatoczne. Swojich wuczobnikow dweju sczele wón po wóšlatko, a na nim šedžo čehnje wón nuts do Jerusalema. Móžne sahorjenje dže pšches lud. Swoju draštu wupšchestrěja na pucz a hašny tam sczelu, so by štočžo, kotrež njekje Knješa, njetřebało stupacz do prócha drohi. Tak běše wšchne pšchi křwjatocznych čažach, a wone je wječř hošdowanja, hdyž wošachu: Hosiána, křwaleny

budź, kiž pschińdže w mjenje toho Knjesa! Budź khwalene to kralestwo našeho wótca Davita, kotrež pschińdže w mjenje toho Knjesa; Hosianna we wyškosćzi.

Kajki možny saczišć je to wěšće činiło na wschěch, kiž běcho toho šwědkojo. Běšće krótko do pařah-šwjedzenja, a wěmny, so běšće w tutnyh dnjach wjazny hač milion čłowje-
tow w Jerusalemyje. Wšitzy hač do najmjeńšije wšy ku hižo křyscheli wo Jesušu a jeho skutkowanju. Nětk křyscha, so wón čehnje šjawnje do města. Kaž ku so čzišćzeli, so bnychu jeho widželi, a kaž běchu jich wutrobny počne nadžije. Wěšće, tnyh je było jenož mało, kiž ku Jesuša počnje rosumili. To je było mējenje luda, so budže Jesuš Romškich sacžericž a so jako kral šydnnyč na Davitowy trón a budže lud wjesč k nowej šwětnej mozy. — A i boča stejachu farisejžny a pižma-
wuczeni počni hidženja a nješhecželstwa, rošbudženi, so nje-
chachu dale čaža škomdžicž, ale so dyrbesche so kónz čziničž skutkowanju tutoho Jesuša.

A Jesuš kam? Možemy šej myšlicž, so je i křutnej šru-
dobu hladał na tutón wulki lud, kiž wnykajo i nim čehnje-
šče a jeho tola njerušumješče. Wón wě, tuto jich šahorjenje
budže so bórny šhubicž; wón widži, kaž budža jeho saczišćnyčž
a město Hosianna wołacž: Křižuj jeho. Wón wě, i kaškej
bohatej lubošću je wón so prózował wo jich dušche, ale woni
njejku čzynli. Něšto šrudnišče njeje lohko namačacž, hač
to, kaž blisko je tutomu ludej pschinješena šbóžnošć, a je tola
psches šwoju wutrobom twjerdošć mjesu šajil Křhřtušowe-
mu skutkowanju a je taž wobarał žohnowanju, kotrehož no-
šhecž běšče Jesuš Křhřtuš, tón kral. Wbohi lud!

Alle Jesušowy dobnyčerišći čzah njeje so moht i tym horje-
džežecž, so ku jeho saczišćli; wón džerži šwój nutsšhód k čžo-
wješam we wschěch čzahach, a taž šmēmny so wješelicž wě-
štosče: Jesuš džerži šwój nutsšhód tež hišćče dženkža mjes
nami. Haj, to dyrbinny wědžecž, so čže tón Knjes tež k nam
nuts čzahnyčž jako kral, kiž čže šej našče wutrobny dobnyč
k wobšedženštwu. Šdnž šhto, dha šnaje wón wšcho našče hu-
bjeńštwu a wšchu čžežku čžežu, kotraž na naš leži. To njeje
taž jara našče widomne čželne hubjeńštwu, pod kotrymž
wjele čłowjekow čže šawutlicž. Wěšće, tež našče tnyšno-
šće moža bnyč čžežki šchiz; a šhtož je něšto šhonik wo šho-
rosćzi a wo rowach, wo šhudobje a wo bjesdželu, wo nješche-
čzelštwje a wo pschesčehanju šwěta, tón šmē rěčecž wo čžež-
šim domachpntanju. A tež tu je nam Křhřtuš, tež hdnž wón
wjazy njewubudži morwnyh wot šmjercže, a njewuštwi
šhorny wot jich brašnosćow, ta mōz, w kotrež praža šche-
šczijenjo i Paulušom: Mny so tež khwalimny tnyh tnyšnosćow.
— Alle šhtož Jesuš čže, je tola něšto hinašče, je něšto
wjele, wjele wnyššče a rjeńšče. Šemu njeńdže wo našče
šachodne čželo, ale wo nješmjertnu dušchu, so by ta šhubjena
njebnyla. A jow čže wón morwnyh wubudžicž, ale duchownje
morwnyh, kiž šteja w štrășche wěčžnje šmjercže. Šow čže wón
šhorny horje pomhacž, w šhorosćzi, kotraž rěka hřech.

Šako tón prawny a pomozniš dže wón tež k nam, čžerjeny
wot tuteje jeneje wulkeje myšle, so by hřěšnikow šbóžnyh
čzinił. Dha štupi wón tež k tebi je šwojim šłowom wěrnosče,
a tuto šłowo rěči k tebi wo twojim hřechu a wo tym, so je
šmjercž hřechow mšda. Šene šłowo to je, kotrež so nam nje-
lubi, šnano tež, so so psched nim štrōžimny a so jeho bojimny.
Tohodla je tež w našim čzahu wjele, kiž po krótkim Hosianna
wołanju so šako wot Knjesa wotwobrocža, dokež čžedža wo-
štacž na štronje šwěta. Šhtož paž dale kēžbuje na jeho hłōž,
tón křyschi, kaž i jeho šłowa dale klincži ewangelion, to rěka:
wješela powěšć, so čže wón naš wujednacž i Bohom. Šdnž
damy jemu k nam nuts čzahnyčž, hdnž čzinimny jeho ša krala

našchich wutrobom, dha njetřebamy so ničeho wjazny bojecž,
dha budže to čžežke lohke, dha budže šamo šmjercž wobro-
čžena do žiwjenja.

Šhto nětko, hdnž čže wón tež k nam nuts čzahnyčž?
Tola to, so jeho horje bjerjemny ša našeho wjednika, ša na-
šcheho krala, kotremuž špěwamy dženkža a hač do našeho
pošlednjeho šdnčnjenja: Hosianna, khwaleny budž, kiž pschiń-
dže w mjenje toho Knjesa; Hosianna we wyškosćzi!

Šamjen.

Bože wjedženje.

H. Sejler IV, 352.

Šhto w štrășosćach dawa mōz šwoju
Ššlabemu mi?
Šhto powjedže młodošć tu moju
K šbožownosćzi?
Šhto žiwjenje šbóžnje mi škoži,
Měr mi da šwój?
To pshecžel mōj hnadny tón Boži
Šbóžnik je mōj!

Wón, runjež šym džecžo ja šnadne,
Čžescži wšchał mje
A k proštwam mi wucho pschez' hnadne
Nashiluje;
Wón šnyšy kaž wješela tudny
Wobhlada wšchě,
Wón wšchudže mi tnyšnosćow štrjudny
Wotewšacž wě.

O Šbóžniko dobrny, kiž wołáš
Š lubošću mje,
Šój wutrobu wodžicž, so šhowáš
Ššchi šebi mje;
Ššhińdž pomoz ty šłōdka mi k wucžbje,
Šdžerž mje psched šym,
Šod twojimaj rukomaj šrudžbje
Ššhowany šym.

Šdnž wušwoli šemju ty šebi,
Šohnowacž naš;
Kaž k nanej pschińčž mōžachu k tebi
Wšitzy tón čžaž,
Šaj, džecžatka šłabe a wbohe
Šorjebrał šny,
Še čžescžil psches dobrotny drohe,
Kralo mōžny.

Šacž k nam so ty pshecželo nižiš,
Dobry nam šny,
A i njebješkim hłōžom so bližiš
Ššhiwołajžny:
„Šój, šwukliwe džecžo, pschińdž k mni,
Šebje mēcž čžu.“
To šłowo mōz Boža je we mni
K tebi ja du!

D u z y .

Duzy scze, lube paczertste dzeczi, scze duzy po puczju. Wo to dze: hdze scze duzy po puczju a fak scze duzy po puczju?

Derje tym, kotryz moza wostacz hyscze w starschiskim domje, kotrychz maczerina lubosc a maczerina ruka dale pschewodzuje po wschednych a njedzelskich puczach, nad kotrymiz dale widomnje strazuje nanowe woczko w jaknym a czemnym czaqu. Ale tez tuczi i wasz dyrbja wedzecz, hdze to fu duzy a dyrbja hladacz, fak fu duzy, a niz sabncz, so to, schtoz nanowe woczko njewidzi, tola sthowane njeje: Boze woczko widzi wscho, tez tole; woni dyrbja wedzecz, so hacz tam, hdzez maczerina ruka njedofaha, dofaha Boza ruka, a so wo to, wo czoz njemoze maczerina lubosc jarowacz, dofelz jo njewidzi, jaruje tola bojska lubosc.

A wy, kiz wy netkle duzy se schulskich let scze i dohom duzy se starschiskeho doma duzy do fluzby abo wuczby abo na schulu, wy wescze, so maczerina lubosc wasz tez w dalofsczi pyta a namaka a wobjimuje, knadz kruzischo, jeli so je to mozo, a so maczernej ruzy, hdnz njemozetej wjazn waschu ruku wobjimowacz, so czim nutrnischo stynjetej w modlenju sa dzeczjo, kotrez netk duzy po puczju tam abo tam do ziwjenja kroczi. A i maczernej modlitwu jednocza so nanowe dobroproshenje sa dzeczjo, kotrez njemoze jeho woczko wjazn pascz, dobroproshenje k tomu Bohu, kotrehoz woczko wscho widzi, njech je to dobre a rjane wokoło wasz a we wasz, wscho widzi, njech je to njedobre abo ste wokoło wasz abo we wasz. To dyrbicze wy wedzecz, so wy, njech scze tez tak netak i dohladowanja starscheju duzy, so njesicze nihdze a zenje swonka dohladowanja Boha Wotza w njebiefach.

A to njesku hyscze wschitzy. Zeni fu mjes wami hyscze kobu duzy: Woni njesku duzy se starschiskeho doma, dofelz zadny wjazn nimaja, jich njezhnuje starschiska ruka duzy na pucz, dofelz ani nana ani maczer wjazn nimaja. Duzy do ziwjenja pak tez fu, do wschelakeho ziwjenja, pschithadzejo se wschelakeho ziwjenja. Boh chyn dacz, so ani jene njeje mjes nimi, sa kotrez njeby so w netajkim domje dzenka modlika starofcziwa lubowaza wutroba, nad kotrymz njeby strajzowalo hwerne woczko dohladowarja a sastararja. Njech pak duzy scze hdzez scze, wschudzom strazuje nad wami woczko njebieskeho Wotza, so njebyhscze shubjeni byli, so byhscze, tole wedzo, byli stroschni, hdnz knadz czemny dol wasz tynchi, so byhscze byli warnowani, hdnz wascha noha chze duzy se praweho puczja na wopaczny. Stajnje rukuje nad wami Boza ruka, so trjebacze jenoz waschu ruku wery wupschestrecz a ju sapschimncz a wedzecz: Boh je i nami, wjedze nas!

Njech by, mlody kheszczijano, mloda kheszczijanka, mjes tymi prenimi abo druhimi abo tseczemi, mjes tymi dyrbisch na kozdy pad hncz, kiz wedza dzenka a njesabudu ani jeniczki dzen ani jeniczku noz tej prascheni: hdze bym duzy? a fak bym duzy? Ssym duzy tam, hdzez by mje mojeje maczerki ruka wjedka? A na tym niz doscz: Ssym tam, hdzez by mje mojeho pastyrja Jesuza ruka wjedka? A fak bym duzy? Ssym duzy tak, so by so woczko nanowe, tole widzo, sawjeheliko a niz plakalo? Ssym duzy tak, so so to woczku Boha wschewowschudzomneho spodoba? Tak budzesch peschzo wedzecz, hacz by duzy po prawym puczju a duzy k prawemu wotny-njenemu konzej. A to dyrbisch wedzecz. Hewal by so tola sabludzik. A bludzajz tola nochzesch hncz. — Tuž duzy na pucz a runje tak duzy po puczju sdychuj, so pokynluj: Knjeze, pomhaj ty, Knjeze, daj so mi derje radzicz mojemu puczju, so jon dofonjam tak a so dondu wotny-njenemu konzej tak, so je to

Tebi, Bozo Wotcze, k czesczi, mi pak zohnowanie sa czaqnoscz a wecznoscz!

Na czichi pjatk.*

Skob: O Jesu, hwetko ziwjenja! zc.

Iso dzakujem, schryscze, my czi, so ty sa nas wumret by a psches krej hwocju drohu ty nas wusprawnil psched Bohom by!

Kiz Boh a cslowjet werny by, dla ranow twojich proshmy: Se kmjercze wumoz weczneje nas, hdnz tu kmjercz nam bliska je!

Nas psched hrachom tez sakhowaj, nam ruku wschewomoznu daj! Spozcz pod schizom nam sczerpliwosc, nas czwila twoja troschtuj doscz!

A i njeje mamu doweru, so njepuschczisch nas konzu, ne, so by pichi nas se hweru, hacz psches kmjercz dzemy k ziwjenju! —

Christof Wischer, † 1600;

— seß. M. U.

* Se sakskich Spewatslich, czo. 97.

R a d i o .

Sakška ma w Lipsku a Dreždžanach dvě staziji sa schrowe powescze — Rundfunk —, t. r. naprawy, kotrez smoznja, tolo wokoło do wschech konczin flacz bjes grota i mozu miliny recze, spewy, hudzbu; schtoz ma potom doma kjerja — Empfänger — stejo, ton to wscho saho klyshi, recze, spewy, hudzbu. Tutej staziji stej hodny hodownu recz dworskeho predarja Keßlera rosscherjatej. To je so swulkim dzakom witalo a staziji dostawatej se wschech konczin Sakškeje a dale jow dzakne listy, wohebeje tez se istwow khornch a bednych, kotrymz njeje mozo, wjazn do Bozeho domu hicz. Tohorunja sczeleschtej tutej staziji Sylvester swonjenje Kschizneje zyrkwje we Dreždžanach do powetra.

Wono je swjehelaze, so so to stawa, ale to dyrbjalo so tez w naschej Sakškej hyscze husczischo stawacz. Berlin n. psch. sczele kozdu njedzelu nabožnu nutrnosc, kotraz wobsteji se spewow, hudzby a i recze abo predowanja. Runje tak czini to Wrotšlaw w 11 hodz. — Berlin w 9 hodz. — a sczele wotmenjejo ewangelsku a katolsku nutrnosc do powetra drje, ale tola psches powetr k tak netotremu, kotryz do zyrkwje nje-pschindze a do tak netotreje istwy khornch, do tak netotreje khorownje, tak netotremu ksepemu a bednemu. Pucz hebi tez sa Sakšku hyscze wjazn wudobncz, t. r. sa sakške stazije, je ton, so so tole wot jich prawje wjele žada, so by so to stalo. Wono je neschto wulkotne, takle do powetra flacz moz a takle i powetra bracz moz. Kelko dziwnych mozow je Boh stworiczel tola do pschirody pokozil! Kelko i nich namafacz je won czlowjekam hacz kem smoznik! A kelko je hyscze sthowanych we pschirodže! Njedyrbjalo tole dziwne wscho pschede wschem tomu kluzicz, pschpowedacz toho Boha, kotryz tajke dziwne wery stworil je? Tola zyle wescze.

Zyrtej a stat.

— **Křiczeniza.** Wřhelazy řo wo to prřzuya, řo bnyhu řo džeczi řařo we hłownej Bořej řlůžbje řřcřzili, potajřim přřed řhromadřenej wořadu. Někotre řoncřiny Nēmřteje maja to ř zřla hiřcřze. Wuřbřhuje řo, řo řřcřzeniza njeje jenoř nřřřto řa řwřjbu, ale řa zřlu wořadu do řotrejeř řo tola džecřo přřija. Křiczeniza njednrřbjała řo řtawacř přři wuřam- njenej řjawnořcři abo powřřittownořcři; řtarřři dnrřbjeli na to džiwacř, řo řo tutřn řtuff řtawu přřed zřlej wořadu, tař bnyhu řo zřřkwine řtuffi a přřiřřluffnořcře řařo hłubřřo do wořadnyř řařcřřepite.

— **Sařřta zyrtej** je ř nowa cřeřto domacřpřtana. Prof. D. dr. jur. dr. phil. S. Břhmer-Lipřcřanřři je 25. mērza řemřel. S tym je řakulteta bohřřłowřřta w Lipřku řwojeho hłowneho řařtupjerja řhubila. To mamy cřim břle wobřaro- wacř, dokelř tola halle přřed řrřttim Lipř řwojeho řlaw- nego prof. D. Girgenřohna ř nahlej řmjerczu řhubi. Nadři- jomnje je řakulcře mřřno, řebi řařo nownyř, wubjernnyř pro- řęřorow bohřřłowřřta řwołacř.

— **Wřjřto.** W nēmřřim řejmje wuradřowacřu wo wu- dawřkacř řa wřjřto. Přři tym bu teř řdřelene, řařteho wērny- wuřnacřa wořazy nařřeho wřjřta řu. Lēwe, zřřkwie njepřře- cřelne řtrony řu dře řo trowřku řpodřiwale na tutnyř li- cř- bacř: Ewangleřřkř je 76 573, řatolřřkř 24 598, řidow 12 a diřřidentow 5 a řektērariow 12.

Wřřelke ř bliffa a ř daloka.

— **Eserbřřa předarřřa řonferenza** bē řo pōndřelū 28. mērza w Budnyřřinje řhromadřila. Přředřřnda, řnjēs wnyřřřři řarař Domasřřka, ju wotewri; nařř řenior ř. řarař Mřrřař wuřpřewa modlitwu; — we wřřeje cřřiłořcři řwojich wnyřřkř 81 lēt bē tam mjes nami, džēřa řlňřřimny, řo je jehō 2. haprleje Bořa rucřřa řajala a řo je cřeřpřazny; Wřh tōn řnjēs budř jemu po řwojeje hnadnej woli pomozny! — Přředřřnda přředpōłōři liřty, řotreř bēřu dōřřle, mjes nimi bēřu řbořopřřejeje, řo- treř řwoje wjeřele nad tym wuprajicřu, řo je řo Eserbam nēřko tola wjazy prawa w zřřkwinyř naleřnořcřacř dostalo, hacř řo najpřjedny řdāře. Wo tutej naleřnořcři rosprawje- ře potom hiřcřze nadrobniřřo, wořebje wo řařtojniřřej pokno- mōny, řotruř bē jařo řerbřři wnyřřřři řarař řa wřře řři řuper- intendentury dōřřa, řa Budnyřřřku, Lubijřřku a řamjenřřku. řonferenza to přřipōřna, jenoř wo jenym dypřu, ordinaziju duchowneho nařtupaznym, mēřo řo jednacř. Eřřtoř bē pod we tu řhwilu płacřaznym řakonjom mōřne, je řo přřiřwōliřo; řo tutōn řakon pōřnu řerbřřku řuperintendenturu njemōřnu řcřřini, je řnate; řo tuta wotřřřnjeny řōnz nařřich řadanjow wōřtawu, teř. — Wořebity dypř řa wuradřowanja a wořebity nadawř řa džēřo wnyřřřeho řarařja řu nēřkole wupřōřdnjene řerb- řře wořadny řuřřa, Wujēřd, řetliřny; — tutym řtej řo dwe wořadje nēřko hiřcřze přřidřelilej, řotrejuř duřřepařřtřej řtaj řřhorilōj, a to Bart a Budnyřřinř. Teř Bartřřtemu řnjēřej řarařej přřejemy, řo řzřřl Wřh tōn řnjēs jehō bōřřny wu- řtrowicř. To řu wořebite cřeře wořebje nēřkle w pōřřnym cřa- řu a wařne nadawř řa přřichod. řena nadřija wřřař řo nam widomnje řjewi; mjes nami bē ř. řtud. theol. Rōřřler, řotruř je řo rosřřudřil, řerbřřku rēcř nawuřřnyř a řerbřřřim wořadam řlůžicř. To je wulřny řwjeřelaze, teř to, řo řzē nēřkole hiřo pomhacř, wořpřocřene wořadny řobu řařtaracř; je we řerbřřřim řeminaru w Budēřteřacř přřebnywař a hiřo tař daloka w řerb- řřej rēcři pōřtupowař. Tole wuřbřřnywřři njemōřemny řamjel-

cřecř, řo je to řrudřaze, řo nēřkole jedny řerbřřeje rēcře mōřny duchowny do Nēmřow dje a ř tym dotal nēmřřo-řerbřře mēřř- no njewēřtemu přřichodej přřewořtaji a li- cřbu hiřo wořpřo- cřenyř wořadow, řuřři a Wujēřda, wo jenu powjēřři. Wřřelake bu ř tutej zřlej naleřnořcři řerbřřeje nuřny nařpom- njene. Wona budje hiřcřze wjēřřa, přjedny hacř mamy dōřcř dorōřta. Eřnadř řmēmny řo nadřijecř, řo wona wřřeř řwonřa Eserbow přřebnywaznyř přřeřwēdcři, řo je řiř nadawř tōn: tu we Luřřizy řařřej řrajnej zřřkwie řlůžicř a niř řwonřa Lu- řřizy! — S zřřnym přařřenjom řerbřřeje nuřny řwiřuje teř „řerbřři řwjařř“, wo řotruřnyř tohorunja jednacřny; bnyřny-li tutohō hiřo mēři, bny řo wřřelakore řēpje řřjadwacř hōdřalo. — Na řōnzū jednacře řo wo dalřřim řerbřřřim přařřenju, wo Eserbřřři řpēwarřřiř. Přři wobřejnořcřacř, řařteř řu, bny nuřne bny, řo bnyhu ř jutram 1928 hōtowe bny; dalřře řomdřenje budje zřle wēřcře je řřkodu, wořebje, bnyhu-li nē- řřotre jutny řařřle a řtarřři a řmōřřja njemōřli řerbřře řpē- warřře řupowacř. řnjēs řarař Urban wořebje rosprawjeře ř tutej naleřnořcři je řwojimi pohōnjaznymi namjetami Wli- řřa řonferenza, řotrař budje řnadř hiřcřze do řwjatřow nuřna dla wřřelakř waznyř přařřenjom, budje teř tutu wēř a jeje hiřcřze přřeřo njerosřřřane přařřenja dorōř- řudřicř dnrřbjecř.

— **Juriř Lēbřř,** řerbřři wōcřřinz, bnywřři Wacřonjanřři řarař, bu 1. haprleje na řēřřowje řwojeje Wacřonjanřřeje wo- řadny řwjatocřnje pōřřowany. S nim řu řatolřře wořadny řhu- bile řwērneho wērneho duchowneho a Eserbřřo řwērneho, pilneho, wucřeneho wōcřřinza, řiř je wořebje na polu řilolo- gije abo rēcřejpřta wuřřojnje a njepřōřniwje džēřař, hacř- runje je řkoro cřař řwojeho řiwjenja řřorny a řhipny byl. S nim řny my Eserbřřo wjele řhubili a wořebje budje wōn nařřim mlōdym řtudowaznym Eserbam pobracřowacř, řotřř rad pola njeho powucřenje a pokiwny přtacřu a namakacřu. Přřewōdřenje je bny řwjatocřne a bohate, řař je řebi to wōn řařřuřil.

— **W Dřejēdřanacř** wotmēje řo jutrowny řyđēř tōn tař mjenowaný „Akademicki řyđēř“, wot řrajneho řonřřitorija wořebje řa bohōřłowřřow wuhōtowaný. řapocřnje řo wutoru je řwjatocřnej Wřej řlůžbu, řotruř řrajny břřkop D. řhmels džerři; tutōn teř tuto wuhōtowanje ř wořebitej nutřnořcřu řkōncři.

— **řdny to nicřo njeje!** Wot pōřředniř wōłbow do nēm- řřeho řejma je nam řnaty řaũřer je řwojim řwjařřom. Tutōn wōjjewja w jenym Lipřcřanřřim cřařpōřřu řcřēřowaze: „řaũřer, řtejo přři řromje rowa, . . . je we řwojim řuřpōřřu, 3300 řtron wulřim, wřřitře přařřenja, řotreř řo řabēřaja je cřłowjeřom a Bohōm, ř tutym a ř tamnym řwēřom, ř wnyř- řim a niřřim, ř cřařřnym a wēcřnym, ř nařřim řrajom a wu- řrajom, ř wōřřnym řrajom a politiku, ř nēmřřej a wēcřnej do- miřnu, je řiwjenjom a je řmjerczu, řtajil a rosjařnik, do- řpōřnje rosjařnik, řař řu to Lao-Tse, Nietzřře, Mōjřař, Lu- řřer, řejuř, řpinoza atd. rosjařnili. Tutōn řaũřerowny ře- řtament pōřařuje nam řpřřacřela jařo toho najwnyřřřeho du- řřa wřřeř cřařřow.“ — To tola dōřřaha, a dnrřbřř řo přa- řřecř: ře to hōřdōřcř, nadutořcř abo —?

řiřtowanje: ř. w ř. řa řutny. — ř. w ř. řa řuasiřod. — ř. w ř. řa řiř. Dom.

řamōřwity ředaktor: řarař Wřřgacř w řořacřřacř.